

Ik ben voor het behoud van thuisonderwijs in Nederland. Ik denk dat het een verrijking is. Veel klassen zitten overvol waardoor leerlingen minder begeleiding kunnen krijgen dan wenselijk is. Leerlingen kunnen daardoor behoorlijk gedemotiveerd raken en onder hun niveau gaan presteren. Binnen thuisonderwijs kan het onderwijs op maat worden gegeven met veel praktische leermomenten daarin verwerkt. Zelfs bijvoorbeeld het boodschappen doen behoort tot de leermomenten door de kinderen daar de bedragen bij elkaar op te laten tellen en te laten afrekenen.

Kinderen kunnen ook met kinderen in de wijk spelen, net zoals kinderen die naar een reguliere school gaan. Daarnaast zijn er in de omgeving nog meer thuisonderwijzers waardoor er ook samen activiteiten kunnen worden ondernomen waar kinderen van leren. Ook daar leren kinderen in groepen met elkaar en andere volwassenen om te gaan.

De HBO-scholing lijkt me een onnodige eis aangezien ouders het beste willen voor hun kinderen. Bovendien geeft een HBO-opleiding geen garantie op een goede kwaliteit van onderwijs. Helaas ben ik genoeg gediplomeerde onderwijzers tegengekomen die beter niet voor de klas konden staan. Iemand met MBO-niveau zou in veel gevallen meer kunnen bereiken.

Aangezien kinderen die thuisonderwijs krijgen overal en altijd leren, lijkt het me niet logisch dat er van tevoren aangegeven moet worden wanneer er een vakantie gepland is. Ook op het vakantieadres vindt onderwijs plaats. Mij lijken onaangekondigde huisbezoeken onwenselijk. Aangezien het gaat om je eigen huis, en je geen instelling bent, vind ik het een schending van de privacy om mensen te beoordelen in hun eigen huis.

De taal waarin het onderwijs plaatsvindt mag denk ik in meer dan alleen het Nederlands zijn, we zijn als Nederlanders best internationaal georiënteerd en het is voor een kind dan ook goed om ook een andere taal te kunnen spreken. Natuurlijk moeten ze daarnaast ook goed Nederlands leren, want we wonen nu eenmaal in Nederland.

Kinderen op jonge leeftijd toetsen lijkt me niet verstandig. Het is een grote druk die op een kind wordt gelegd. Beter is het om de geveer van het thuisonderwijs te vragen naar de vorderingen en een portfolio. Het niveau van een kind op een bepaald moment vertelt weinig concreets, pas bij het instromen in een andere vorm van onderwijs is dit van belang. Ik vraag me af hoe de wetgever controle wil laten plaatsvinden, welke eisen er dan worden gesteld en door wie dit zal gebeuren? Een onafhankelijke stichting of steunpunt met gemotiveerde medewerkers die meer weten over thuisonderwijs en de verschillende vormen lijkt mij het verstandigst. Zij kunnen daarnaast een adviserende rol spelen bij vragen van ouders.

Thuisonderwijs kan verbeterd worden voor iedereen, door de onderwijsmethoden gemakkelijker beschikbaar te maken en wellicht steunpunten op te zetten waar ouders terecht kunnen met hun vragen en elkaar kunnen ontmoeten met hun kinderen. Een bibliotheek van onderwijsmateriaal en methodes zou verrijkend werken. Ook zou het beter zijn wanneer iedereen er elk nieuw leerjaar voor zou mogen kiezen om thuisonderwijs te gaan geven. In landen als Canada, Australië, VS, Ierland en Groot-Brittannië is thuisonderwijs al jaren een begrip. Het kan handig zijn om te kijken hoe ze het daar doen, voordat we hier het wiel opnieuw willen uitvinden.

Wanneer er een jaarlijkse opfriscursus zou zijn over hoe je dingen handig kan aanpakken en toepassen zou dat verrijkend kunnen werken. Dit kan vergelijkbaar zijn met de jaarlijkse bijscholing van gastouders.

Daniëlle van Schutterhoef